

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **A. R.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 11. 2005, č. j. 14 Az 358/2004 – 21,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 21. 11. 2005, č. j. 14 Az 358/2004 – 21, odmítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 4. 2004, č. j. OAM-4683/CU-LE01-P11-2001, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaného nebyl žalobci udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalovaný současně vyslovil, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu. Krajský soud dospěl v odůvodnění usnesení k závěru, že žaloba neobsahuje žalobní body a tento nedostatek nebyl odstraněn ve lhůtě pro podání žaloby, tedy je neodstranitelný. Krajský soud proto žalobu podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odmítl.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost z důvodů podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. a požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. Namítal, že krajský soud posoudil uvedenou kauzu v rozporu s platným právním řádem, a shledal vážná pochybení všech orgánů rozhodujících v řízení o udělení azylu a v projednání věci u krajského soudu, kdy uvedený soud projednal předmětnou věc v rozporu se zákonem o azylu. Tvrdil, že má reálnou obavu z nuceného opuštění České republiky a v Bělorusku mu hrozí vážné nebezpečí z politických

důvodů. Stěžovatel požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů a navrhl, aby bylo usnesení krajského soudu zrušeno a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ústí nad Labem přípisem ze dne 15. 12. 2005, č. j. 14 Az 358/2004 – 25, vyzval stěžovatele k vyplnění formuláře potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a k jeho vrácení soudu ve lhůtě deseti dnů. Tento přípis byl stěžovateli doručován na adresu uvedenou v kasační stížnosti (P. 9, P. 569), avšak vrátil se zpět krajskému soudu s tím, že nebyl vyzvednut v odběrní lhůtě.

Krajský soud v Ústí nad Labem poté usnesením ze dne 11. 1. 2006, č. j. 14 Az 358/2004 – 28, nevyhověl návrhu stěžovatele na ustanovení zástupce z řad advokátů a dále stěžovatele vyzval, aby si ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení tohoto usnesení zvolil zástupce pro řízení o kasační stížnosti z řad advokátů a tuto skutečnost doložil předložením plné moci. Současně stěžovatele poučil o tom, že nebude-li této výzvě ve lhůtě vyhověno, soud řízení o kasační stížnosti usnesením odmítne.

Z obsahu spisu plyne, že usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 1. 2006, č. j. 14 Az 358/2004 – 28, bylo stěžovateli uloženo na poště x P. 9 dne 17. 1. 2006. Stěžovateli bylo uloženo zaslání opakovaně oznámeno, přesto si ji v úložní době nevyzvedl, a zásilka byla vrácena zpět krajskému soudu jako nevyzvednutá.

Podle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, užití se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle ustanovení § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.), nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Podle ustanovení § 46 odst. 1 o. s. ř. písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v České republice, kterou mu sdělila; to neplatí, nemůže-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem.

Podle ustanovení § 50c odst. 4 o. s. ř. nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

Z výše uvedeného plyne, že usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 1. 2006, č. j. 14 Az 358/2004 – 28, bylo stěžovateli doručeno v pátek dne 20. 1. 2006, tedy poslední den lhůty, stanovené k uložení zásilky na poště x P. 9.

Stěžovatel v soudem stanovené lhůtě, ani později, nereagoval na výzvu soudu k předložení plné moci, Krajský soud v Ústí nad Labem proto dne 21. 4. 2006 předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel nereagoval na výzvu soudu a nepředložil plnou moc udělenou advokátu k zastupování v řízení o kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel nesplnil povinnost předepsanou ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s.

Podle tohoto ustanovení musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud stěžovatel nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatel právnické vzdělání nemá, na výzvu soudu však nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byl řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 – 19).

Nedostatek zastoupení stěžovatele brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, ani nezkoumal další náležitosti kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. srpna 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu